

ת"פ 6950/05/17 - שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נגד מוחמד מחמוד, פאדי עבדו (עציר) - נ ד ו , עלאא אשקיראת

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 6950-05-17 שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן
נ' מחמוד ואח'

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
בעניין: שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן

המאשימה

נגד

1. מוחמד מחמוד
2. פאדי עבדו (עציר) - נ ד ו
3. עלאא אשקיראת

הנאשמים

גזר דין

(בעניינם של נאשמים 1 ו-3 בלבד)

כתב אישום ורקע

1. הנאשמים 1 ו-3 הודו והורשעו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן שייחס להם שורת עבירות בשל מעורבותם של השניים בהתפרצויות לשתי דירות מגורים בעיר קריית שמונה, בערב ליל הסדר שנת 2017 (10.4.17), שעה שתושביהן של שתי הדירות קיימו את ארוחת ליל הסדר מחוץ לבית, והותירו את הדירות ריקות מאדם.

בכתב האישום המתוקן יוחסו לנאשמים 1 ו-3 העבירות הבאות:

סיוע לגניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 + סעיף 31 לחוק העונשין.

סיוע להתפרצות למקום מגורים כדי לבצע גניבה - לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין + סעיף 31 לחוק העונשין.

סיוע להחזקת מכשירי פריצה - לפי סעיף 409 לחוק העונשין + סעיף 31 לחוק העונשין.

קשירת קשר לביצוע פשע - לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

הסתייעות ברכב לעבור עבירה - לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961.

ושיבוש מהלכי משפט - לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, בין הימים 8/4/17 ועד 10/4/17 קשרו שלושת הנאשמים, שהנם תושבי מזרח ירושלים, יחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה, קשר לביצוע פשע שמטרתו להתפרץ לדירות מגורים וגניבה מהן, **כאשר נאשמים 1 ו-3 מסייעים לנאשם 2 ולאחרים בביצוע ההתפרצויות.**

למען קידום הקשר, כך על פי כתב האישום, שכר נאשם 2, ביום 9/4/17, רכב מסוג פורד פוקוס, ובתאריך 8/4/17 שכר נאשם 3 רכב מסוג סובארו.

ביום 10/4/17 סמוך לשעה 13:00 הגיע נאשם 3 עם הרכב השכור סמוך לצומת כוח, החנה את רכבו על שביל עפר וירד ממנו, ובשעות הצהריים, שעה מדויקת אינה ידועה למאשימה, חברו אליו הנאשמים 1 ו-2.

בהמשך, בסמוך לשעה 19:00, עזבו הנאשמים בכלי הרכב את מקום המפגש והגיעו לקריית שמונה. נאשמים 1 ו-2 נסעו בפורד, ואילו הנאשם 3 נהג את רכב הסובארו מספר פעמים הלך וחזור בציר הנסיעה שבין צומת כוח לקריית שמונה.

בין השעות 20:00 ועד 21:00, הסיע נאשם 1 את נאשם 2 ברכב הפורד לתוך העיר קריית שמונה. בהמשך התפרץ נאשם 2 והאחרים לביתו של אופיר טובול, קצין קבע בצה"ל, אשר בילה את ליל הסדר בבסיסו הצבאי יחד עם משפחתו, בכך **שחתכו את סורג חלון חדר הכביסה של הבית באמצעות זוג מגזרי מתכת, עקרו את הסורג מהמקום, נכנסו לדירה ועקרו כספת שהייתה מחוברת לקיר** מאחורי ארון בחדר השינה, שפכו את תכולת המגירות והארונות בחדרי ההורים והילדים, וגנבו מהבית רכוש, שפורט בכתב האישום וכלל בין היתר: ארנק שהכיל כסף קטן, שקית לבנה שהכילה מטבעות ושטרות זרים, תכשיטים ובהם 14 זוגות עגילים, קופסת ריטלין, סיכת לוחם צבאית ומסמכים שונים. את הרכוש הגנוב הנ"ל, יחד עם המגזרים ומברג ששימש אותם בביצוע ההתפרצות, הכניסו לתוך תיק השייך למר טובול.

עוד על פי כתב האישום, מיד ובסמוך לאחר מכן, התפרצו נאשם 2 והאחרים לביתם של סימי וחגי מלכה, שברחוב הר ציון 15 בקריית שמונה, וזאת בעת שבעלי הבית יצאו את ביתם לחגוג את ליל הסדר במקום אחר. הפורצים עלו **באמצעות סולם שהיה במקום למרפסת הקומה השנייה, הרימו את תריס חדר השינה, פתחו דלת זכוכית שלא הייתה נעולה ונכנסו לתוך הבית,** שפכו את תכולת הארונות בחדרי ההורים והילדים ושידות הסלון וגנבו רכוש שפורט בכתב האישום, ואשר כלל קופסאות בשמים ומוצרי טיפוח, 2 קופסאות סיגריות, כסף מזומן במטבע ישראלי העולה על 20,000 ₪, ושטרות כסף זר, תכשיטים רבים ועוד. הרכוש נלקח בתוך תיק שנמצא בבית.

בהמשך, עלו האחרים על רכב הסובארו של נאשם 3 כשאתם שני התיקים ונמלטו מהמקום. נאשם 1 אסף את נאשם 2 ונמלטו אף הם מהמקום, כששני הרכבים עוזבים את העיר קריית שמונה, רכב הפורד ראשון ואחריו הסובארו.

סמוך לשעה 21:00 נעצרו הנאשמים 1 ו-2 ברכב הפורד פוקוס על ידי המשטרה, בצומת כוח, כשהם בדרכם דרומה. נאשם 3, שנהג את רכב הסובארו ועמו בתוך הרכב שלושה שותפים אחרים לעבירות, וכן שני התיקים שהכילו את הרכוש הגנוב ומכשירי הפריצה, הבחין בכך שרכב הפורד פוקוס נעצר על ידי המשטרה, אז עצר הנאשם 3 את רכב הסובארו, וממנו נמלטו שלושת האחרים אל עבר השטח הפתוח, כשהם נוטלים עימם את התיקים עם הרכוש הגנוב. נאשם 3 פתח גם הוא את דלת הנהג במטרה לצאת, אך נעצר על ידי המשטרה.

שני התיקים עם הרכוש הגנוב אותרו על ידי המשטרה בציר הבריחה של השלושה האחרים.

בהמשך, לאחר שהנאשמים 1 ו-3 נעצרו על ידי המשטרה והיו נתונים בחקירה, שיבשו שני הנאשמים את החקירה לאחר שנפגשו השניים והעבירו ביניהם מידע.

2. ביום 17/9/17 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן למתכונתו שפורטה לעיל והנאשמים הודו והורשעו.

עוד הוסכם בין הצדדים, כי לגבי נאשמים 1 ו-3 יוגש תסקיר שרות המבחן וכי המאשימה תגביל את עצמה בטיעוניה לעונש של עד 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית וכי ההגנה תהיה רשאית לטעון באופן "פתוח" לגבי כל הרכיבים.

3. אציין כי עוד באותו יום 17/9/17 **נגזר דינו של נאשם 2**, שהורשע בביצוע העבירות המושלמות (לעומת סיוע לעבירות, שבו הורשעו הנאשמים 1 ו-3), לאחר שהצדדים הגיעו בעניינו להסדר טיעון גם ביחס העונש, והוטלו עליו העונשים הבאים:

15 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בן שלושה חודשים בחופף לעונש המאסר שהוטל עליו בתיק זה, הפקעת עונש של שישה חודשי מאסר בעבודות שרות, חלקם בחופף וחלקם במצטבר, כך שסה"כ נקבע כי הנאשם 2 ירצה 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מאסר על תנאי, קנס על סך ₪ 5,000 וחתימה על התחייבות.

תסקירי שרות המבחן

ביום 8/2/18 הוגשו תסקירים בעניינם של נאשמים 1 ו-3.

וביום 26/6/18 הוגש תסקיר משלים בעניינו של נאשם 1 בלבד.

4. תסקירי שרות המבחן בעניינו של נאשם 1

על פי התסקיר, הנאשם בן 29, נשוי ואב לשני ילדים. הנאשם נולד בירדן ולאחר שאביו נהרג בהיותו בשליחות בארה"ב. בהיות הנאשם בן 5 שנים, חזרה אמו ארצה ובני המשפחה התגוררו בג'בל אל מוכבר. הנאשם סיים

עמוד 3

12 שנות לימוד ובסיום הלימודים עבד בעבודות מזדמנות לתקופות קצרות, ומזה 4 שנים הוא בעליו של קיוסק פרטי בו הוא עובד.

הנאשם הינו המפרנס העיקרי במשפחתו ומסייע בכלכלת אמו.

הנאשם שלל שימוש בסמים ואלכוהול.

שרות המבחן התרשם מהנאשם כמי שניהל חיים נורמטיביים טרם ביצוע העבירות, בעל אחריות רבה לתפקידים רבים, שככל הנראה מעמידים אותו בלחצים לא קלים, ללא מערכת תמיכה רגשית משמעותית.

שרות המבחן מסר כי הנאשם נעדר עבר פלילי, ובהתייחסו לעבירות, הודה בביצוען וקיבל אחריות על מעשיו.

הנאשם מסר כי לא ביצע את העבירות עבור הכסף שכן מצבו הכלכלי היה טוב. הנאשם התקשה לבחון את המניעים שעמדו בבסיס סיוע העבירות, ומסר כי על אף שידע כי הוא עובר על החוק, התקשה לסרב לבן משפחתו (נאשם 2) שביקש ממנו לקחת חלק במעשים שתוארו בכתב האישום.

הנאשם הביע חרטה ובושה על מעשיו.

שרות המבחן העריך כי ברקע המעשים עמדו דפוסי ריצוי שסיגל הנאשם לעצמו מילדותו וכן צורך בפיצוי עצמי.

שרות המבחן התרשם כי הנאשם חווה אירועים קשים ומצבי מצוקה מתקופת ילדותו שלא עובדו כראוי והתמודד עימם בדרך של דחיסת רגשות וריצוי הסביבה. שרות המבחן העריך כי נטייתו של הנאשם לרצות את האחר קדמה אותו לטובה בתחומים שונים בחייו, ואולם במקרים אחרים יכולה נטייתו להביא אותו לביצוע מעשים פורצי גבולות ובכך מתהווה סיכון לחזרה על התנהגותו בעתיד.

עוד התרשם שרות המבחן כי הנאשם אינו בעל קווים עברייניים מגובשים באישיותו, כי ניהל אורח חיים נורמטיבי תקין ומתפקד, והציג עמדות חברתיות.

נמסר כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, כי הודה בביצוע העבירות, הביע חרטה ורצון לקחת חלק בהליך טיפולי על מנת לבחון את המניעים שעמדו בבסיס התנהגות. צוין כי בגישתו יש כדי להוות גורמי סיכוי לשיקום.

שרות המבחן ביקש, בתסקיר הראשון, לדחות את הדין בעניינו ל הנאשם לתקופה של ארבעה חודשים על מנת לבחון אפשרות לשלבו בקבוצה טיפולית.

5. על פי התסקיר המשלים מיום 26/6/18, הנאשם שולב בקבוצה טיפולית ביום 22/5/18, והגיע לשלושת המפגשים שהתקיימו עד למועד כתיבת התסקיר.

נמסר ממנחת הקבוצה כי הקבוצה נמצאת בשלביה הראשונים וכי ההתרשמות הינה ראשונית בלבד. נמסר כי הנאשם עושה מאמצים והשתדל על אף קשייו השפתיים להבין ולהעמיק במתרחש בקבוצה. הנאשם שיתף לגבי דפוסי הריצוי שניהלו אותו לאורך חייו. ההערכה הייתה כי הנאשם עבר ממוטיבציה חיצונית להשתתפות בקבוצה

למוטיבציה פנימית וכי הוא מעוניין להבין את מניעיו.

לאור שיתוף הפעולה המלא של הנאשם עם שרות המבחן, הומלץ להטיל עליו צו מבחן למשך שנה בהם ימשיך השתתפותו בקבוצה. בנוסף הומלץ להטיל עליו צו של"צ בהיקף של 220 שעות, שיש בו כדי להקטין את הסיכון להישנות ביצוע עבירות על ידו.

6. תסקיר בעניינו של נאשם 3

בהתאם למפורט בתסקיר, הנאשם בן 27, נשוי ואב לילדה קטנה בת 9 חודשים, שנולדה בהיותו במעצר, והוא עובד בתחום החשמל. הנאשם סיים 10 שנות לימוד ללא תעודת בגרות.

הנאשם נעדר עבר פלילי, ובהתייחסו לעבירות קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה. הנאשם מסר כי ביצע את העבירה בשל מצב כלכלי קשה שהחמיר לקראת לידת בתו, הנאשם התייחס בצמצום להתנהלותו באירוע וטשטש את מעורבותו ואת אחריותו למעשיו, והתקשה לבחון אותם באופן מעמיק ולהכיר בחומרתם.

שרות המבחן מסר כי במסגרת הליך המעצר הוצע לנאשם להשתלב בטיפול שיסייע לו בהתבוננות פנימית ובקבלת כלים להתמודדות נורמטיבית עם קשייו אך הוא שלל נזקקות טיפולית וסירב.

כגורמי סיכון להישנות עבירות ציין שרות המבחן את הקושי שגילה הנאשם בבחינה מעמיקה של מעשיו, ואת הקושי בקבלת אחריות מלאה. בנוסף צויין לשלילה דימוי עצמי פגוע וקשיים רגשיים בלתי מעובדים וכן שימוש בסמים ואלכוהול.

כגורמים המגבירים את הסיכוי לשיקום ציין שרות המבחן, את גדילתו של הנאשם 3 במשפחה נורמטיבית, את התנהלותו החיובית בתחומי חינוך, ואת הבנתו להשלכות מעשיו והיות המעצר גורם מרתיע עבורו.

שרות המבחן המליץ להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות.

חוות דעת ממונה

בדיון שהתקיים ביום 12/2/18, ובטרם טענו הצדדים לעונש, הוריתי לממונה על עבודות שרות להגיש חוו"ד לגבי הנאשמים 1 ו-3.

7. חוות דעת ממונה בעניינו של נאשם 1

חוות הדעת של הממונה על עבודות השרות מיום 27/6/18, קבעה כי הנאשם אינו מתאים לביצוע עבודות שרות בשל קיומו של יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם לרבות של הנאשם, אם יוצב במסגרת של עבודות שרות - וזאת בהתבסס על חוות דעת של משטרת ישראל.

בדיון שהתקיים ביום 5/7/18 ולאחר שטענו הצדדים לעונש, הוריתי, לבקשת ב"כ הנאשם 1, לממונה על עבודות שרות בהתאם לסמכות בית המשפט לפי סעיף 51(ב)(4) לחוק העונשין, כי יוצג בפניי אותו חומר, מטעם משטרת ישראל, עליו התבסס הממונה על עבודות השרות בחוות דעתו, ואשר בגינו נקבע כי לא ניתן להציב את נאשם 1 לביצוע עבודות שרות.

בהמשך נקבע דיון, בהתאם לסמכות ביהמ"ש על פי סעיף 51(ב)(4)(1)+(2) לחוק העונשין, לשם הצגת החומר שעליו ביססה משטרת ישראל את חוות דעתה.

בדיון שהתקיים ביום 2/8/18, בדלתיים סגורות, בלא נוכחות הצדדים ובנוכחותו של נציג משטרת ישראל בלבד, הוצג בפניי החומר עליו התבססה חוות הדעת המשטרית, לפיה אין הנאשם מתאים להשמה בעבודות שרות. באותו דיון ענה נציגי המשטרה על שאלותיי. החומר שהוגש, וכן פרוטוקול נוסף שנערך (מלבד פרוטוקול גלוי), הועברו למשמורת בכספת בית המשפט.

8. חוות דעת ממונה בעניינו של נאשם 3

על פי חוות הדעת מיום 27/6/18, נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שרות.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 5/7/18 טענו הצדדים לעונש.

9. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה הפנה לערכים המוגנים שנפגעו בביצוע העבירות ולכך שמידת הפגיעה בהם היא גבוהה. נטען כי העבירות בוצעו תוך תכנון מוקדם והתארגנות מסודרת ומתוכננת. ב"כ המאשימה טען כי על אף שהנאשמים הורשעו בסיוע למרבית העבירות בלבד, מדובר בסיוע ברף גבוה שתרם משמעותית לביצוע העבירות, ובנוסף ניסו שני הנאשמים לתאם ביניהם גרסאות.

ב"כ המאשימה טען כי מדובר בעבירות קלות יחסית לביצוע אך לשם תפיסת המבצעים המדינה מוציאה משאבים רבים, ועל כן יש צורך בגזירת ענישה מרתיעה שתאיין את הכדאיות בביצוען.

ב"כ המאשימה הפנה למדיניות הענישה וטען כי מתחם העונש ההולם הוא בין 12-27 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

נטען כי המלצות שרות המבחן לגבי שני הנאשמים סוטות במידה ניכרת ממדיניות הענישה. ב"כ המאשימה ביקש להשית על כל אחד מהנאשמים 1 ו-3 עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

10. טיעוני ב"כ נאשם 1

ב"כ הנאשם הפנתה לכך כי כתב האישום תוקן באופן מהותי, לכך שחלקו של נאשם 1 קטן מחלקם של שאר הנאשמים, וכי מדובר בעבירות סיוע לביצוע העבירות המושלמות ולא בביצוע העבירות המושלמות.

ב"כ הנאשם טענה כי כל העבירות מהוות אירוע אחד ויש לקבוע לגביהן מתחם עונש אחד.

ב"כ הנאשם התייחסה בטיעוניה לעונש המאסר שנגזר על נאשם 2, שהורשע כאמור בביצוע העבירות המושלמות, וטענה כי מצוות החוק היא שעונשו של מסייע יהיה מחצית מעונשו של המבצע העיקרי.

לנוכח אי התאמתו של הנאשם לביצוע עבודות שרות, טענה באת כוחו כי במקרה זה יש להעדיף את ההליך השיקומי בו החל הנאשם ולקבל את המלצת שרות המבחן. בנוסף, ביקשה ב"כ הנאשם 1, כאמור, לבחון את קביעת הממונה על עבודות השרות, ולהפעיל את סמכותו של ביהמ"ש בהתאם להחלטה בע"פ מוסלי.

ב"כ הנאשם הפנתה לאמור בתסקירים לגבי הנאשם, לגבי ההליך השיקומי בו החל ולגבי המלצת שרות המבחן.

ב"כ הנאשם חלקה על מתחם העונש לו טען ב"כ המאשימה, לנוכח ביצוען של עבירות סיוע, ולא עבירות מושלמות.

ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה בה העדיפו בתי המשפט את שיקולי השיקום בעניינם של נאשמים, בעבירות חמורות יותר, תוך סטייה ממתחם העונש ההולם.

ב"כ הנאשם ביקשה לקבל את המלצת שרות המבחן.

11. טיעוני ב"כ נאשם 3

ב"כ הנאשם 3 הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם וציין כי הסדר הטיעון בין הצדדים הגיע בעקבות קשיים ראייתיים בתיק. צוין כי הנאשם 2 היה זה אשר קיבל על עצמו את החלק הגדול יותר בכתב האישום.

ב"כ הנאשם הפנה למדיניות הענישה, אף בנסיבות חמורות יותר, וטען כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות.

ב"כ הנאשם ביקש להטיל על הנאשם עונש כפי שהומלץ על ידי שרות המבחן - מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות, בנוסף ביקש ב"כ הנאשם להימנע מהטלת קנס בשל מצבו הכלכלי הקשה, בהיותו מפרנס יחיד, והיות אשתו סטודנטית, ולהסתפק בהתחייבות.

12. דברי נאשם 1

נאשם 1 אמר כי הוא מתחרט על מעשיו, ומסר כי התחיל בטיפול כדי להימנע מביצוע עבירות בעתיד וציין שהטיפול אכן עזר לו והוא לא יחזור על מעשיו בעתיד.

הצטער על מעשיו, הביע תקווה כי מעידתו הראשונה תהיה האחרונה, והודיע כי פתח דף חדש עם אשתו ובתו.

דין והכרעה

14. מלאכת גזירת העונש נעשית, על פי הוראות תיקון 113 שבחוק העונשין, בשני שלבים עיקריים. ראשית, יש לקבוע את מתחם הענישה הראוי לעבירה, תוך מתן ביטוי מרכזי לעיקרון ההלימה, בהתחשבות בערכים המוגנים בעבירה ובמידת הפגיעה בערכים אלה, מדיניות הענישה הנוהגת ובהתאם לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. שנית, יש להציב את העונש בתחומי המתחם שנקבע, וזאת על פי נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בנוסף, יש לבחון אם מתקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מתחומי המתחם שנקבע.

15. מסכת כתב האישום, וכלל העבירות בהן הורשעו הנאשמים מהווים, בשלב קביעת העונש, "אירוע אחד" - ובמבחינה זו מקובלת עלי טענת ההגנה, אשר המאשימה אינה חולקת עליה.

בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין ולמבחנים שנקבעו בבית המשפט העליון בע"פ 4910/13 ג'אבר נגד **מדינת ישראל** (29.10.14) - אכן מדובר במסכת עבריינית אחת, בה קשרו הנאשמים לבצע עבירות בתחום הרכוש ולפרוץ לבתים והוציאו את תוכניתם לפועל עם אחרים, תוך ביצועה של עבירת שיבוש מהלכי משפט.

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים שנפגעו

16. עבירות ההתפרצות לבתי מגורים, יחד עם עבירות גניבה ועבירות הרכוש באופן כללי, פוגעות בקשת רחבה של ערכים מוגנים, שבראשם שמירה על הביטחון האישי של הציבור, על פרטיותו ורכושו. התפרצות לבית מגורים, על אף סיווגה כ"עבירת רכוש", טומנת בחובה פוטנציאל להתפתחות אלימה במפגש בין הפורץ לדיירי הבית, או לעדים מזדמנים.

בע"פ 3297/10 **איליה וולקוב נגד מדינת ישראל** (24.05.12) הסביר זאת כבוד השופט עמית בזו הלשון:

"בעבירות ההתפרצות יש כדי לערער את הביטחון האישי של הציבור ואת התחושה של "ביתי הוא מבצרי". קם אדם בבוקרו של יום וכשחוזר לביתו בסוף עמל יומו הוא מוצא כי חדרו לפרטיותו ונטלו את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחוסרון הכיס הנגרמים לציבור שנפגע מאותן עבירות

גניבה והתפרצות. ובכלל, בעבירות התפרצות טמון פוטנציאל להתפתחות אלימה, והיא יכולה להתגלגל בנקל לעבירת שוד ואלימות, והמקרה שבפנינו אך יוכיח. בעבירות מעין אלה, שומה על בתי המשפט להגן על הציבור מפני פגיעתו הרעה של המערער ושכמותו."

מי שמתפרץ לבית מגורים במטרה לגנוב, פוגע בזכותו של האחר להגנה על קניינו, להנאה מפירות עמלו, ומעל לכל בביטחון אישי של אדם בצל קורתו הפרטית.

עבירות ההתפרצות הינן כלכליות באופיין, ומטרתן להשיג רווח ולהתעשר על חשבון אחרים.

יחד עם זאת, מי שמבצע עבירות התפרצות עוצם עיניו ומגלה אדישות לנזקים רחבים, אף מעבר לנזקים כלכליים, שעלולים להיגרם לקורבנות העבירה.

לעניין זה יפים דבריו של כבוד השופט מלצר בע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נגד אורן אואזה (31.12.08)**:

"לגישתי, כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקורבנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"עבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצת באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם."

עיון בפסיקה העלה כי בעבירות התפרצות וגניבה מתוך בתיים נגזרו עונשי מאסר בפועל ממושכים ולתקופות ארוכות מאחורי סורג ובריח, ובנוסף נגזרו עונשים כלכליים של פיצוי וקנס.

מי שרומס וגוזל את רכוש הזולת, עלול לפגוע בקורבנותיו פגיעה רגשית, בהתאם לנסיבותיו האישיות של כל נפגע עבירה, נסיבות אשר המבצע אדיש להן, בהעדיפו את שיקוליו ואת רצונו הכלכלי, ועל גזר הדין לבטא זאת.

נסיבות קשורות בביצוע העבירות

17. כפי שפורט לעיל, שני הנאשמים, תושבי מזרח ירושלים, היו שותפים, יחד עם אחרים, לתוכנית עבריינית

מתוחכמת ומתוכננת בקפידה לביצוע עבירות רכוש תוך הצטיידות במכשירי פריצה, במהלך חג הפסח, ובערב ליל הסדר דווקא, ערב בו משפחות רבות נוהגות לחגוג את החג מחוץ לביתן.

כאמור, כתב האישום בעניינם של הנאשמים 1 ו-3 תוקן כך שיוחס להם בסופו של דבר סיוע לביצוע עבירות הרכוש ולא העבירות המושלמות, ובכך חלקם היחסי בביצוע העבירות נופל מחלקו של נאשם 2, שכאמור הורשע אף הוא בהתאם להודאתו והוטלו עליו בסה"כ 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

הנאשמים 1 ו-3 לא נכנסו אל פנים דירות המגורים, והיו אלה הנאשם 2 ואחרים, אשר לא נתפסו, מי שבפועל בצעו את ההתפרצות.

ברע"פ 792/14 **אחמד סבאג נגד מדינת ישראל (16.03.14)**, בו הורשע המבקש בעבירות סיוע להתפרצות למקום מגורים, סיוע לגניבה, סיוע להחזקת מכשירי פריצה והסעת שב"ח, ציין בית המשפט, לגבי העונש הראוי למסייע, את הדברים הבאים:

"ככלל, ראוי הוא שעונשו של המסייע יהיה קל יותר מן העונש שנגזר על המבצע העיקרי של אותה עבירה. אף ראוי, כי בבואו של בית המשפט לגזור את דינו של המסייע, יעמיד בית המשפט לנגד עיניו את היחס שקבע המחוקק בין עונשו של המסייע לעונשו של המבצע העיקרי. ואולם, אין מדובר בעריכת תחשיב מתמטי, ויש ליתן את הדעת לנסיבותיו של כל מקרה לגופו. עמד על כך השופט ס' ג'ובראן, באומרו:
"היחס שנקבע בחוק בין עונשו של המבצע העיקרי לבין עונשו של המסייע צריך על דרך הכלל להנחות את בית המשפט בגזירת הדין. יחד עם זאת, אין לומר כי מדובר ביחס שיש להקפיד על קיומו באורח דווקני ותיתכנה סטיות ממנו בשים לב לנסיבות המיוחדות של המקרה הנדון... אין המדובר בגזירה אוטומטית של מחצית העונש בעניינו של המסייע מהעונש שנגזר על המבצע העיקרי, ויש שהנסיבות הפרטיקולאריות מחייבות הטלת עונש ביחס שונה... במקרים מסוימים וקיצוניים המגלים נסיבות חריגות, אף ייתכן שיושווה העונש של המסייע לזה של המבצע העיקרי" (ע"פ 4463/12 ארנבורג נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.9.2012))."

אם כן, בכל מקרה ומקרה יש לבחון את מידת תרומתו של הנאשם לביצוע העבירה ולבדוק האם מדובר בסיוע ממשי והכרחי שבלעדיו העבירה לא הייתה מושלמת או שמא מדובר בביצוע משני ואגבי ושהעבירה הייתה מתבצעת גם בלעדי תרומה זו.

18. כתב האישום מלמד, במקרה זה, על סיוע ברמה מוחשית ועמוקה.

יש לזכור כי הנאשמים 1 ו-3 הורשעו, בין היתר, בעבירת קשירת הקשר, וכי הנאשם 3, כחלק מההכנות ומקשירת הקשר, אף שכר מכונית ששימשה את החבורה לביצוע העבירות.

תפקידו של נהג, המסיע את מבצעי עיקר העבירות לזירה, וממלטם משם אחרי הביצוע, הנו תפקיד מרכזי, וזהו, לכל הפחות, חלקם של שני הנאשמים.

שני הנאשמים הנוכחיים נהגו בשני כלי רכב, חיכו כנראה בתוך המכוניות בעת שחבריהם ביצעו את ההתפרצויות, ומיהרו למלט את הפורצים מהמקום, עד שנתקלו, כמפורט בכתב האישום, במחסום משטרי.

כשנעצרו כלי הרכב, איפשר הנאשם 3 לנוסעים שהיו עמו לברוח מהרכב. אותם שותפים לעבירה לא נתפסו מעולם, למרות מרדף משטרי, ואולם תוך בריחתם השליכו אלמונים אלה תיקים, שבהם נמצא הרכוש הרב שנגנב.

מדובר בעבירות חמורות ומתוחכמות שתוכננו בקפידה, ואשר הנאשמים השתתפו במידה כזו או אחרת בתכנון, עוד בשלב קשירת הקשר.

אמנם מדובר במסייעים, ולא במבצעים העיקריים, אך רמת הסיוע כאן הנה ממשית, ולא ניתן להניח או לקבל את הטענה כי שני הנאשמים נגררו באופן פאסיבי אחר שותפים עיקריים ודומיננטיים מהם - הנאשם 2, והאחרים שלא נתפסו.

העבירות שלהן סייעו שני הנאשמים הנם עבירות חמורות.

החומרה מתבטאת בחבירתם של שלושת הנאשמים ושל האחרים יחד, בבחירת מועד ליל הסדר דווקא לביצוע העבירות, בשכירתם מבעוד מועד של כלי רכב לשם ביצוען, בהגעה לצפון הארץ ממזרח ירושלים, בהתפרצות לשתי דירות, בעקירת חלונות ממקומם תוך שימוש בכלי פריצה ייעודיים (מגזרי מתכת), בעקירת כספת, בגזילת רכוש יקר ערך, ובהותרת הבתים באנדרלמוסיה.

שני הנאשמים היוו חולייה בלתי שולית במזימה, ואכן שוכנעתי בדברי התובע כי מדובר בסיוע ממעגל קרוב למעגל הביצוע העיקרי.

שני הנאשמים ביצעו, לאחר שנעצרו, גם עבירה של שיבוש מהלכי משפט, כשהעבירו ביניהם מידע ותיאמו גרסאות, ובכך ניכרת חומרה נוספת, ומעורבות פלילית נפרדת.

מדיניות הענישה

19. בית המשפט העליון עמד על הצורך בהחמרה בענישה בעבירות כניסה והתפרצות לבניין מגורים וגניבה, לעניין זה, יפים הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 244/10 אלכסנדר קרופניק מיוז נגד מדינת ישראל (25.01.10):

"בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל

הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם..."

20. מעין בפסיקה שניתנה בעבירות סיוע להתפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה, גניבה ועבירות נלוות עולה כי הוטלה ענישה במנעד רחב.

א. רע"פ 2966/13 **אורן נעאמנה ואח' נגד מדינת ישראל (05.05.13)**, מבקש 2 הודה והורשע בעבירות סיוע להתפרצות והחזקת מכשירי פריצה. בית המשפט גזר עליו 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

ב. רע"פ 792/14 **אחמד סבאג נגד מדינת ישראל (16.03.14)**, המבקש הורשע בעבירות סיוע להתפרצות למקום מגורים, סיוע לגניבה, סיוע להחזקת מכשירי פריצה והסעת שב"ח. בית המשפט השלום גזר עליו 11 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי ושמונה חודשי פסילה.

ג. רע"פ 3153/15 **ויסבולוד מטביצ'וק נגד מדינת ישראל (11.05.15)**, המבקש, נעדר עבר פלילי, הורשע בעבירות קשירת קשר לביצוע פשע וסיוע לפריצה לבניין בכוונת גניבה. בית המשפט גזר על המבקש 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של המערער והפחית את עונש המאסר בפועל ל-6 חודשים, שאר העונשים נותרו על כנם.

ד. רע"פ 8278/15 **מרינה שיכמן נגד מדינת ישראל (02.10.17)**, המבקשת, יחד עם נאשם נוסף, הודתה והורשעה בעבירות סיוע להתפרצות וסיוע לגניבה וצירפה תיק נוסף בגין הפרת הוראה חוקית. בית משפט השלום גזר עליה 9 חודשי מאסר בפועל, ושני מאסרים על תנאי.

ה. עפ"ג (חיפה) 31064-08-13 **מדינת ישראל נגד שרית יחיאלוב (09.01.14)**, המשיבה הודתה והורשעה בכתב אישום ובו שלושה אישומים, בעבירות החזקת נכס החשוד כגנוב, סיוע להתפרצות, סיוע לגניבה, קשירת קשר לפשע, התפרצות בצוותא, גניבה בצוותא ונהיגה ללא רישיון וביטוח. בית המשפט גזר עליה 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, ועונשים נלווים. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה אך הוחלט להטיל עליה בנוסף צו מבחן לתקופה של שנה.

ו. עפ"ג (חיפה) 55303-03-17 **מוסא דארי נגד מדינת ישראל (17.05.17)**, המערער הודה והורשע בעבירות סיוע להתפרצות, קשירת קשר לביצוע פשע, זיוף סימני זיהוי של רכב והסתייעות ברכב לביצוע עבירה. בית המשפט גזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל, שני מאסרים על תנאי, קנס ופיצוי. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המערער ותקופת המאסר בפועל הועמדה על 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שרות ויתר רכיבי גזר הדין הותרו על כנם.

ז. ת"פ (באר שבע) 60477-05-13 מדינת ישראל נגד ארד אטרש ואח' (01.04.14),
נאשם 2 הורשע בעבירות סיוע להתפרצות, סיוע לגניבה ושיבוש מהלכי משפט. בית המשפט גזר
עליו 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, שני מאסרים על תנאי וקנס.

21. מצאתי כי מתחם הענישה לעבירות שביצעו הנאשמים מתחיל במאסר למשך **שבעה חודשים והוא**
מסתיים ב-18 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשם של הנאשמים

22. בגזירת עונשו של נאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות **נסיבות שאינן קשורות בביצוע**
העבירה כמפורט בסעיף 40 לא לחוק העונשין, ובלבד שהעונש שייקבע לא יחרוג ממתחם העונש ההולם
שנקבע לעיל.

הנאשמים, צעירים, נעדרי עבר פלילי קודם, תושבי מזרח ירושלים, הודו במיוחס להם בכתב האישום המתוקן
וחסכו מזמנו של בית המשפט ואת העדתם של עשרות העדים בתיק.

שיקול נוסף הקיים במקרה זה, הנו שיקול אחידות הענישה, לנוכח שפיטתו של הנאשם 2, אשר הורשע בעבירות
כמבצע עיקרי, ושלחובתו עבר פלילי ומאסר מותנה להפעלה, ושנדון ל-18 חודשי מאסר. בעניין זה, ברי כי
עונשם של שני הנאשמים הנוכחיים ראוי שיהיה קל משמעותית מעונשו של הנאשם מס' 2, לא רק בשל חלקם
כמבצעים, אלא גם לנוכח העובדה כי בניגוד לנאשם 2, הנאשמים הנוכחיים לא הסתבכו עד כה בפלילים, ואילו
עונשו של הנאשם 2 כולל גם הפעלת מאסר על תנאי והפקעת עונש של עבודות שרות.

23. נאשם 1

כאמור, הנאשם בן 29, נשוי ואב לשני ילדים. לגבי נאשם זה הוגש תסקיר חיובי, שהמליץ על ענישה טיפולית
קלה ביותר ושל"צ.

הנאשם הביע בוושה וחרטה על מעשיו, ושרות המבחן העריך כי הוא אינו בעל דפוסים עברייניים באישיותו.

על אף הנימה החיובית ולמרות המלצת שרות המבחן, לא מצאתי הצדקה לסטות לגבי נאשם זה ממתחם
הענישה.

המלצת שרות המבחן, אילו הייתה מתקבלת, הייתה חוטאת לעיקרון ההלימה, וכאן מדובר בעבירות חמורות,
הניכרות בתעוזה ובפליליות, גם, ובהתאמה, למי שחלקו הסתכם בסיוע לאחרים. מצאתי איפוא כי לא ניתן
להסתפק בעניינו של הנאשם 1 בענישה טיפולית ובשל"צ כמבוקש על ידו, וכי רכיב של מאסר בפועל הנו מחוייב
המציאות לגבי, על אף נתוני החיוביים.

24. גם אפשרות של סטייה לקולא ממתחם העונש תוך הסתפקות בעבודות שרות בלבד נפסלת לגבי הנאשם 1, שכן נאשם זה נמצא, כאמור, בלתי מתאים לביצוע עבודות שרות, משנקבע כי הצבתו בעבודות שרות עלולה לסכן את בטחון הציבור.

הסמכות לקבוע אם נאשם מתאים, או שאיננו מתאים למאסר בעבודות שרות, נתונה על פי חוק לבית המשפט, ויתר הגורמים הנם בבחינת מחווי דעה ומוסרי עמדה לעניין זה. בע"פ 779/08 **אלי מוסלי נ' מ"י** (1/4/09) נקבעו קריטריונים בהם יבחן בית המשפט את עמדות הגורמים הרלוונטיים לגבי התאמת נאשם לעבודות שרות. נקבע כי על בית המשפט לבחון אם העמדה מבוססת על חומר ממשי, ואם הקביעה לגבי מסוכנות לשלום הציבור מפני עובד שרות אכן סבירה, ואכן מונעת שיבוץ במאסר בעבודות שרות.

לאחר שקיבלתי לעיוני את אותו חומר, עליו מבססת משטרת ישראל את התנגדותה לשיבוצו של הנאשם 1 בעבודות שרות (ראה את המפורט בסעיף 7 שלעיל), שוכנעתי כי עמדת משטרת ישראל, ובעקבותיה עמדת הממונה על עבודות השרות, הנן עמדות סבירות ומבוססות, וכי אכן, שיבוצו של הנאשם 1 לריצוי עבודות שרות עלול לפגוע בביטחון הציבור.

יש לזכור, בהתאם לאמור לעיל, כי מתחם הענישה, בענייננו מתחיל לשיטתי ממילא ממאסר בפועל, שלא בעבודות שרות, ולפיכך לא אסטה ממתחם זה.

נתוני החיוביים של הנאשם 1, הירתמותו לטיפול וחרטתו, יחד עם חלקו בעבירות, שהיה פחות במידת מה מחלקו של חברו הנאשם 3 - כל אלה יובילו לקביעת עונשו של נאשם זה בתחתיתו של מתחם הענישה.

25. נאשם 3

הנאשם בן 27, נשוי ואב לילדה קטנה, קיבל אחריות על מעשיו וטען כי המניע היה מניע כספי. שרות המבחן התרשם שהנאשם 3 ניסה להמעיט מחומרת מעשיו ומחלקו בעבירות וכן מאחריותו.

בניגוד לנאשם 1, שהותיר רושם חיובי, הנאשם 3 שלל נזקקות טיפולית וסירב להצעת שרות המבחן להשתלב בקבוצה טיפולית שתסייע לו לערוך התבוננות פנימית ותיתן לו כלים נורמטיביים להתמודדות עם קשייו.

שרות המבחן העריך כי דימוי עצמי נמוך ושימוש בסמים ובאלכוהול עלולים להגביר את הסיכון להישנות ביצוע עבירות על ידו והמליץ להטיל עליו עונש של מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות.

גם המלצתו של שרות המבחן לגבי נאשם 3 מכוונת לסטייה ממתחם העונש, ולכך לא מצאתי הצדקה. יש לזכור כי מדובר במי ששכר רכב מראש, נהג בו, ואיפשר בפועל את הימלטותם של מבצעי עבירה שלא נתפסו, ומי שהתסקיר לגביו לא היה נקי מבעיות.

אם כך, לגבי נאשם 3 - ראיתי לנכון לבטא את היעדרה של המלצה טיפולית, לעומת נאשם 1, ולכן עונשו לא ייגזר ממש בתחתית המתחם העונשי, בניגוד לנאשם 1.

26. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

- א. שבעה חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 10/4/17 ועד ליום 8/6/17.
- ב. שישה חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר זה עבירות מסוג פשע.
- ג. קנס על סך 1,000 ₪, או 4 ימי מאסר תמורתו.
- הקנס ישולם בשני תשלומים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד ליום 10/11/18 ותשלום שני עד ליום 10/12/18. אי תשלום במועד, יעמיד את מלוא הסכום לפירעון מיידי.
- ד. פיצוי על סך 1,000 ₪ למר אופיר טובול, עד תביעה מס' 5.
- ה. פיצוי על סך 1,000 ₪ לגברת סימי מלכה, עדת תביעה מס' 34.
- סכומי הפיצוי ישולמו לא יאוחר מיום 10.1.19, שאם לא כן יישאו הסכומים הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

נאשם 3

- א. שמונה חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 10/4/17 ועד ליום 8/6/17.
- ב. שישה חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר על כל אחת מהעבירות בהן הורשע.
- ג. קנס על סך 1,000 ₪, או 4 ימי מאסר תמורתו.
- הקנס ישולם בשני תשלומים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד ליום 10/11/18 ותשלום שני עד ליום 10/12/18. אי תשלום במועד, יעמיד את מלוא הסכום לפירעון מיידי.
- ד. פיצוי על סך 1,000 ₪ למר אופיר טובול, עד תביעה מס' 5.

עמוד 15

ה. פיצוי על סך 1,000 ₪ לגברת סימי מלכה, עדת תביעה מס' 34.

סכומי הפיצוי ישולמו לא יאוחר מיום 10.1.19, שאם לא כן יישאו הסכומים הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

הנאשמים יתייצבו לריצוי המאסר ביום 28.11.18 עד השעה 09:00 במפקדת שב"ס שאליה יוזמנו בתאום - עד להתייצבותם לריצוי המאסר או עד החלטה אחרת, ימשיכו לחול לגבי שני הנאשמים הגבלות השחרור שחלות מתוקף הליך המעצר המקביל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ה' חשוון תשע"ט, 14 אוקטובר 2018, במעמד הנוכחים.